

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Crensovce, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik : Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm2 dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Iz izjav hrvatskih poslancov o Radiči.

Zagrebske „Novosti“ so 30. augusta prinesle razgovor svojega urednika s poslancom dr. Bučom, ki je po sramotnoj izjavi Pavla Radiča v parlamenti s tremi drugimi poslanci izstopo iz Radičovoga poslanskoga kluba. Izjava je precizna i zanimiva i značilna, zato nešterne odlomke objavimo tudi mi. Za spoznanje Radiča se nam to vidi potrebno. „Kakši je bio razlog, g. poslanec, da ste se vi i vaši tovariši ločili od g. Radiča?“ — ga je pitao urednik. „Radič se je ločio od nas, ne mi od njega. Mi smo ostali trdni na tistom fundamenti, na šterom smo dobili narodno zavupanje, a Radič je odišeo od toga fundamenta. On je narodno zavupanje izsilo, a toga ne smeo včiniti. Če bi Radič pred volitvami narodni pravo, da šče to včiniti, bi se njemu zgodilo podobno kak Lorkoviči (on je zgubio zavupanje Hrvatov).

Na pitanje, kak si razlaga tak naglo spremembo, dr. Buč odgovarja:

„Jaz mislim, da je v tom slučaju morala biti to nekša bolestna sprememba. Potom pa so na to spremembo delovali tudi nekši materijalni momenti, penezi kak je tudi sam g. Radič priznao na seji kluba v Belgradi, gda je nas iz kluba vovrgao.“

O nalogi svoje politike pravi: „Naša največša naloga je, da narodi predočimo golo istino, da narod spozna, ka se je zgodilo. Mi smo osvedočeni, da hrvatski narod ove nove Radičove politike nešče i nemre sprejeti, ar je to atentat na sam narod.“ — Čudno je to, da so te razgovor prinesle „Novosti“, list šteri je popolnoma na strani zdašnje vlade (Pašič—Radič).

Ravno te den pa je prineseo „Hrvat“ — republikanski list — izjavo drugoga poslanca, Jagatiča. V celoti izjave ne mogoče ponatisnoti, ar je preduga, zato tudi iz nje povzememo samo odlomke, šteri so najbolje značilni.

„G. Radič osvedočen, da bo obsojen, je dao ona glasovito izjavo na vüsta g. Pavla Radiča, dne 27. marca t. l., v šteroj prizna monarhijo, državo, vidovdansko ustavo i centralizem, a g. Šuperina proglasha ravno to ustavo za svetinjo. Potom pošle g. Radič pismo Nj. V. krali, v šterom prosi milost.... Potom so prišli razgovori, šteri so se končali sramotno za g. Radiča, a na žalost tudi na škodo hrvatskoga naroda....

G. Radič je süno celi hrvatski narod v vrtinec vidovdanske ustave, samo da sebe reši iz voze...

A ka se tiče odobrenja hrvatskoga naroda, o šterom on govori, njem i priporočam:

Če ma malo dušne vesti za tiste jezere batinanih, pobitih, poniženih, zaprtih, mrcvarjenih i preganjanih, šteri so v njem gledali svojega voditelja, naj ne govori o tom trpinskom narodi, šteroga je sam izdao.

Nadale g. Radič, tam, gde vi i Vaši zeti stanujete, je pisano, da je to „Seljački Dom“. Ali je to istinsko tak? Vi tam stanujete, a svojo vilo ste dali v najem i ona vam nosi 7.500 Din mesečno. A kelko plačate vi i vaši zeti za stan v Seljačkom Domi?....

Ka se tiče mandata g. Radiča izjavlam, da ne daleč den, gda bo narod zahtevao od vseh onih, šteri vam sledijo v protinardnoj politiki, da odložijo mandat“....

Kak dr. Buč i Jagatič, so začnoli tudi drugi hrvatski poslanci boj proti zdašnjoj Radičovoj politiki. Po izjavi nešternih radičovskih poslancov, so v Radičovom klubu samom nešterni poslanci, šteri se začnejo gibati. Vsa znamenja kažejo, da je Radič zavozo, če pa bi prišlo do slobodnih volitev, bi narod to tudi posvedočo.

FILOS: Püstite nam naše!

V „Novinaj“ smo že večkrat šteli krajše notice na lendavsko meščansko šolo gledoč. V ednoj zadnjih številki smo tudi šteli, ka je velki župan g. dr. Pirkmayei dao izjavo g. nar. polanci Klekli, ka ta šola node ukinjena. Itak se pa ravno na predvečer začetka novoga šolskoga leta zgodilo, ka se je meščanska šola v Lendavi popunoma zaprla, ka je i g. veliki župan potrdio z brzojavkov na g. Kleklna.

Zakaj nam ščete vzeti to šolo? Zakaj ščete ukiniti vse višje šole v Prekmurji? Ali je to v skladi s kulturnim stremljenjom, štero si je napisao na svojo zastavo slovenski narod? Naš narod si žele izobrazbe, omike, kulture, on žej po znanosti, on se pašči z naglimi koraki na pole kulture, da nadomesti tisto, ka je ne mogeo včiniti, dokeč je biš vpreženi v jarem neslovenske države. Naša gimnazija je puna, sigurno bi bili punivi obe mešč. šole, kelko naše mladine študira po drugih zavodih, štera je zdaj šla v te šole i vi nam li zapirate šole. Ne, ti se vse neha i naš narod ves mora stanoti na branik svojih pravic do kulture do svojih šol. Mamó dužnosti, zahtevlemo pravice. Dajte nam je, ne da nam jemlete!

V mešč. šoli v D. Lendavi so se včila prle v prvój vrsti deca lendavskih meščanov, v drugój vrsti pa je ta šola vabila tudi našo slovensko mladino, da se je tu učila v tujem jeziki i vzgajala v tujem duhi. Zato ta šola mora zdaj popraviti vse, mora služiti našemu narodi, naj veje v njoj slovenski duh! To je na robí naše državne meje, je v mestí, kde se guči većinomá tuiji jezik, ali je narodnjak oni, ki si vüpa sploh misliti, ka se ta šola naj zapre. Lendavski meščanje ščejo meti to šolo, ar tudi oni želejo, ka se njihovo deca navčijo našega jezika, šterim je potreben i tu pa pridejo ljudje, ki nam to šolo zapirajo. Lehko je zadosta, ka gospodje nosijo znake nacionalne organizacije, od druge strani pa se ne brigajo za slovensko šolo. Mi se vüpamo, ka se te kulturni škandal popravi, zato pa je želeti, da merodajni faktorje uvidijo važno pozanje te šole i ostaneyo pri trdnom sklepi: meščanska šola v Lendavi je krvavo potrebna, zato ona mora ostati i služiti svojoj nalogi.

Zbor zavupnikov SLS. v Murskoj Soboti.

Minulo nedelo 13. septembra se je vršo v M. Soboti v dvorani Dittrich zavupniški sestanek zavupnikov slovenske lüdske stranke iz cele Slov. Krajine. Vdeležba je bila ogromna, da je

velka dvorana bila premala, tak, da se je zavupniški sestanek razvio v pravo spravišče. Na dvori je tudi dosta lüdi stalo. Prišli so vrli i krepki možje iz vseh, najbolje oddaljenih krajov naše Sl. Krajine, ka je znamenje, da naši lüdje postajajo politično popunoma zreli i se zavedajo velke važnosti dobre, trdne i velke organizacije pa bratovske sloge.

Zborüvanje je otvorio g. poslanec Šiftar, ki je pozdravo vse zavupnike, se jim zahvalo, da so se potrudili na shod i je na to prekdao reč g. poslanci Klekli. G. poslanec se je najprle toplo zahvalo vsem na zavupanju, štero so njemu izkazali prekmurski možje, da so ga izvolili pa za poslanca, čeravno je on ležao v tistom časi že betežen i je ne mogeo držati niti ednoga shoda, nikšega sestanka i sploh se je ne vršila nikša agitacija itak pa je v dol. lendavskom okraji meo ešče nekaj več glasov, kak pri prvejših volitvaj. Na to je gucao od zamotanoga političnoga položaja i ómeno vzroke zakaj so radičovci pri nas dobili tolko glasov. Največki vzrok tomí je bio: presčna i demagoška agitacija. Radičovci so vsakšemi kraji obečali to, ka so tej lüdie ti najbolje potrebüvali če ravno, ka so nikdar ne mislili, da bi to kda tudi mogli zvršiti, kak se je to zdaj tudi lepo pokazolo: v vladi so i od jezera danih oblüb, so ne spunili dozdati niti edne. G. poslanec je govorio obsirno od Radičovoga spreobrnenia iz republikanstva v monarhizem iz Hrvata v Srba, ki je tak goreči hlapce Belgrada i Pašičovoga velesrbstva, da je izjavo, ka šče vse Prečane (Hrvate i Slovence) spraviti v pravoslavno veró. Zborüvalci so burno protestirali i vidila se je na njihovih obrazih i rečaj ogorčenost nad Radičovom politikov. G. govornik se je dotekno ešče naših razmer i je med drugimi ómeno, da nam je šole zaprla prvejša Pašič—Pribičevićova vlada i nam je zapira tudi zdašnija Pašič—Radičova. Pri našem lüdstvi je velka zburkanost, ka se domačini, čeravno je bole kvalificiran kak drugi zapostavljajo pri delitvi službe. Tak je ómeno več slučajov pismonoš med drugimi jürjanskoga. Povdarjao, ka so gotovi lüdie zato proti našoj gimnaziji, samo ka se tu ne izšola naš domači uradnik. Proti tem krivicam, ki se nam godijo, so zborüvalci protestirali s klici: sramota, škandal itd. i zahtevali, da se odpravijo. Zato nam je potrebno — je sklepaó g. poslanec — da dobi Slovenija avtonomijo i v njoj naj bo slobodno Prekmurje, kde pridemo vsi do svojih pravic i zato se bori samo naša stranka i se bo dokeč ne bo zmagala. Vse naše zahteve se ešče letos popišejo i stranki izročijo, ka nedo druge stranke z lažmi sagale naše lüdie. Navzoči so g. poslanca burno pozdravljali z živio kriči, zagotavljali zavupanje i zahtevali naj se naši poslanci borijo na toj poti do zmage.

Živo pozdravljen je nato govorio g. poslanec bivši minister Vesenjaj, ki nam je podao sliko našega državnoga gospodarstva. Pokazao je z uradnimi številkami kelko plačüjemo dače kelko ga plačüjemo več kak smo ga dužni plačati, kelko plača Slovenija več kak drugi kraji. Moški so se strašili strašnih številki i kda jim je g. poslanec ešče razložio kak se s temi našimi penezami gospodari so zborüvalci pravili, ka zdaj že razmijo zakaj trbe tolko penez. G. poslanca so zborüvalci istótak pozdravili i se njemu zahvalili za njegov trüd. (Govor g. poslanca objavimo drugikrat obsirnejše, ar je tak važen, da je potrebno, ka vse naše lüdstvo zna i vidi kak se pri nas dela.)

Sledeči govornik je bio g. tajnik Kranjc, šteri se je zahvalo zavupnikom, na njihovom deli, štero vršijo kak odborniki stranke. Zahvalo se jim je za disciplino, za njihovo odločnost v svojem strankarsko-organizatoričnom deli. Živo je pokazao, kak jako je potrebna organizacija, kak je potrebno, da smo složni, ka se leži potegüjemo za svoje pravice. Pozivao je zavup-

nike naj ostsnejo v naprej tudi tak delavni i esče bole. Vsešerom naj bo vse dobro organizirano, da nas kaj ne iznenadi, G. tajnik, šteri se za istino dosta trudi za naše Prekmurje, je tudi jako priljubljeni i spoštivani, ka se je vidilo po njegovom govori z kakšim navdušenjem so ga pozdravili naši zavupniki.

Nato se je zahvalo g. poslancom v imeni zborovalcov g. Hari, ki je te pozvao naj sledijo edino toj politiki, štero vodijo poslanci SLS, šterim so zborovalci tudi izrekli neomajano zavupanje, posebno pa esče g. dr. Korošci. G. poslanec Šiftar je zaključio zborovanje, pozdravivši i zahvalivši se g. govornikom i zborovalcom.

Krasno uspelo zborovanje je nepričakivani dokaz, kak se naši možje zavedajo važnosti poštene krščanske i ljudske hasnovite politike. Tak lepoga zborovanje je še ne bilo v Prekmurji. Naj bo to v čast našim zavednim možom, i pa tudi vzpodbudo na dokončne zmage.

Omenim esče to, ka je stotine zborovalcov ednoglasno sprejelo poleg zapuivanja stranki tudi sledeče resolucije: 1. Obsojamo davčno politiko vlade, ar je ta neednaka; vsi naj nosijo ednake pravice pa terhe tudi; 2. na kmečke pridelke naj se odpravi izvozna carina, ka ljudstvo, ki je tak strašno obteršeno, pride do poštene cene svojih pridelkov; 3. carine na zasluzeno zrnje naših delavcov — naj se znova odpravi. — H. —

NEDELA

XVI. po risalaj. Evang. sv. Luk 14, 1—11. Ar vsakši, ki se zvisilse znizi i ki se znizi se zvisi.

Jezuš je bio ponižnost sama. Kak pa je bilo celo njegovo življenje od rojstva notri do smrti na križi, če ne edno samo velko ponižanje, štero se je začnalo v tistom hipi, gda je kak pravi Bog vzeo na sebe človeče telo i končalo, gda se je s križa zgledno proti nebi rekoč: „Oča, v tvoje roke zročim svojo dušo“. O kelko ponižanja je on prestao v svojem življenji. S tem je pokazao, kak velko vrednost ma poniznost.

Za poniznost ne samo davao s svojim življenjem, nego je o njoj večkrat očivestno govorio. „Štošteč se poniža, kak to dete, tisti je vekši v nebeskom kralestvi“ — je pravo pri nekoj priliki. S tem je Jezuš povedao, da je poniznost tak velka i lepa jakost, da se da poplačati samo z nebeskim kralestvom. Istinska poniznost je fundament vseh drugih jakosti. Što nje nema, tudi drugih nemre meti.

Ponizni moramo biti kak malo nedužno dete. „Šterišteč šče postati vekši, naj bō vaš služabnik. I štošteč šče med vami biti prvi, naj bō hlapec vseh. Ar tudi Sin človeči ne prišeo, da bi se njemi dvorilo, nego da bi dvoro i dao svoje življenje v odrešenje za vnoge“ — so reči večne istine.

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogršćine prestavo Fr. Kolenc.

Toda ali ftica ne oropa svoje tovarišice, če je lačna? Ali ne oropa človeka? I človek ne bi smeo od nje ropati?

Človek pa je razumno stvorenje. On ma moralne zakone. Što jih prelomi, greši. Nesmileno srce je najbolje grešno.

Eh, koga glad šćiple, nemre modruvati. Želodec je močnejši od pameti. Ta se premišlavlje, želodec pa njōj zapove s svojim kruljenjom: musaj, tiho bodi! Tak dugo si gospod, dokeč živim, dokeč se hranim. Moram jesti. Musaj. Če ne krūha, krv. A musaj.

Pograbo je belice iz gnezde. Na ednok je vse spio.

Ah, kak dobro njemi je spadnolo!

Ne kraleskoga obeda, šteri bi gda človeki tak dobro teknō.

Srce njemi je močnejše začnōlo biti, potok življenja je začno v njem teči.

Da bi še bar požirek vode meo, da njemi krv ne bi zavrela. Belice so njemi samo za hip zmenšale sūhoto grla. Kaplica sladke vode v sredini velikanske vōdne kōtline, štesolnata gladina samo vekša, ne pa da bi hladila žgočo žejo.

Med skalnimi razpokami se skrivajō male odprtine. Tudi ftice hōdijo v nje. V njih se skriva pred vsrkavajōčv vročinov sunca deževnica, rosa. Za ftičji klūn, ravno telko samo.

Nesrečnik niti z jezikom nemre do nje, da bi jo po kaplicaj srkao. Samo konec prsta lahko

Glasi.

Slovenská Krajina.

Duhovniška vest. Čast. g. Hinko Holsedl katehet v D. Lendavi je 3. sept. t. l. napravo plevanoški eksamen. — Častitamo.

Smrtna nesreča. Jožef Šimōnka, kmet iz Petešovec, 50 let star je orehe stepao i tak nesrečno spadno iz dreva, da je včasik mro.

Hotiza. 20. sept. t. l. bodo blagoslovili povekšano kapelo na Hotizi mnogoč. kanonik i espereš Florijan Strausz.

Demokratski čemerje. Demokratom je ne zadosta, ka so rovali proti našoj gimnaziji, ka so zaprli meščansko šolo v Lendavi, ka zanemarjajo vse naše osnovne šole, zdaj so se spravili na „Martinišče“. „Jutro“, njihove novine pišejo: „Čitali smo o nameravani naselitvi nekkih redov v Celji i v M. Soboti. Ako dotična vest le malo odgovarja resnici, treba ji posvetiti vso pozornost (podčrtao pisec). Kajti nobena pametna država ne more dopustiti, da se širijo samostani. Zato opozarjamo, da treba o vsakem takem namenu nemudoma obvestiti javnost i državne oblasti.“ Tak te pozavljajo demokrati drž. oblasti naj naše „Martinišče“ zaprejo. Oni toga nemrejo trpeti, ar bodo se ti vzgajali dečki v krščanskem duhi, i ka je za naš kraj tak strašno važno, pridejo po primernih cenaj do študiranja. Demokratom pa smrdi krščanski duhi.

Letošnje premovanje konjov za oboje glavarstvo Murska Sobota ino Dolnja Lendava se vrši skupno v petek dneva 25. t. m. z začetkom ob 8 vuri v Beltincih na trgi pred župnov cerkevjav. Premovani bodo: 1. kobile z žrebeti (kobile od štrtoga leta naprej), 2. triletne pripušćene ali nepripušćene ino štiriletne pripušćene žrebice, 3. enoletne ino dveletne žrebki, pri teh trebe tudi dokazati rod materin. Premovani bodo samo konji mrzlokrvnih pasem. (Belgijci ino noriki odnosno križanci teh.) Konji brez rodovnih listov (spušćalni list) ne bodo pripušćeni na premovanje. Srezki poglavar: Lipovšek, s. r.

Naša gimnazija v Murskoj Soboti. Posebno stariše dijakov, gotovo pa tudi še nekoga drugoga, bo zanimalo, če od časa do časa kaj novemo o življenji na našoj sebočkoj gimnaziji. Šolsko leto 1924-25. se je zaključilo 31. augusta; do toga dneva so morali biti končani takzvani razredni (ponavljalni) izpiti, štere je polagalo v tjedni od 23-30. augusta 55 dijakov odnosno dijakinj. Izvzemši 9 so vsi napravili razredne izpise. Esče zdaj, kada so razredni izpiti končani, je mogoče podati končno sliko o učnih uspehaj minologa šolskoga leta, štero je iz naslednjega razvidno, jako zadovoljliva. Z odlikov je izdelalo 13 dijakov ali 6 odstotkov, brez odlike je izdelalo 137 dijakov ali 79 odstotkov, izdelalo pa nej 32 dijakov ali 15 odstotkov. V novom šolskom leti, ki se je začnōlo v četitek 3. septembra s službov božov, se je število dijakov visiko dvignilo. Od lanskih 218 je število letos poskočilo na 307. Na to število je pač lahko ponosno naše ljudstvo! Deklice je bilo lansko leto 39, letos jih je 59. V prvi razred se je letos vpisalo 117 dijakov ali dijakinj, dokeč jih je bilo lansko leto pri sklepi v I. razredi samo 93. Da je število dijaštva tak posko-

čilo, gre zahvala Martinišči i Evang. dijaškemi domi. Evangeličani so s svojov požrtvovalnostjov znatno povekšali svoj dijaški dom i na te način omogočili šolanje nešternomi izmed svojih sinov. Kda bomo pa mi katoličani tak srečni, ka bomo zamogli kaj takšega? Vej nam je ta potreba pa tudi dužnost ne nikaj menjša od evangeličanske! I esče to povemo dnes, ka Murska Sobota ravno poleg svoje gimnazije s svojimi dijaki pridobiva vsikdar bole mestni značaj. Z vseh strani hitijo vsako jutro cele vrste veselih dijakov i zgovornih deklc, obloženih s knjigami, proti gimnaziji i opoldne se pa vse te žive vnožine hitrih korakov vraćajo na vsestrani k obedu. Kelko vtipanja se poraja v človeki, kelko novih hrepenenj se njemi vzbudi, kada gleda to živahno vrvenje mladih bitij! Blagoslovljena mladost!

Murska Sobota. Zgubili smo Prekmurci s tem šolskim letom prepotrebno meščansko šolo. Ministrstvo prosvete je ukinilo že zdaj štrti razred i s tem je prenehala v Murskoj Soboti mešč. šola. Ves inventar, zvun šivalnoga stroja, šteroga so uporabljale deklice pri ženskom ročnom deli i šteroga dobi žensko učiteljšče v Maribori, pripada drž. realnoj gimnaziji. Žalostno!

Bridko so se potožili Prekmurci dr. Pivki, demokratskomi poslanci, kada je hodo med njimi zavolo agrarne reforme, zavolo nizkih cen, zavolo Müre, štera vsikdar bole i bole kopaprōti vasem ob Müri, tak pišejo demokratske novine. Demokratiki poslanec je tolažo ljudi, vse je obećao i si vse gorzapisao i tak pošlūhno žele sirmaškoga ljudstva, zato je bio vsešerom burno pozdravljen. Mi pa znamo, ka dr. Pivko ne bio nindri pozdravljen, znamo, ka vse, ka si je gorzapisao, je že pozabo, mi znamo, ka sō njegovi shodi bili strašno slabo obiskani. Znamo pa esče več od dr. Pivka, ka je on na shodaj ne povedao prekmurskim možakom. Zato povemo mi, ka je to tisti poslanec šteroga stranka je bila na vladi šest let do včera, ta stranka je zglasala centralizem, ta stranka zapravla naše gospodarstvo, možje te stranke so nam dozday vsakše leto nalagali nove i vekše davke, ministar te stranke zapira naše škole, ta stranka ma „Orjuno“ i „Sokole“, šteri šćejoj vladati z nemejenov moćjov tudi v Prekmurji. Toga je g. Pivko ne povedao, on že zna zakaj ne. Zday pa mi pitamo, eli šest let ne bilo za dosta časa, ka bi se regularala Mūra i se tak sirōmakom rešilo njihovo sirōmaštvo? Zakaj sō demokrati ne izvedli agrarne reforme, kada so šest let vladali? ali je ne zdaj smešno i tudi žalostno. ka dr. Pivko tak farba naše možake, kada je njegova stranka v smrtnih bolećinaj? Vseh terhov, vsega slaboga v našoj državi dolžijo dnesden že vsi ljudje i vse stranke demokratsko stranko, Pribićevića, Žerjava i Pivka.

Po celom Prekmurji je v začetki jeseni dosta dežja, tak da so vse njive i senožati pune vode. Mekroča strašno škodi krumplov, šterih je strašno dosta zagnjililo. Tudi v drugih pridelkaj je dosta škode.

Veliki Dolenci. 2. sept. popoldne je nastano velki viher, šteri je drevje i slamo premetavao i strehe odkrivao. Vmes se je sipala toča. Vse je pobila. Naše poslance prosimo, da intervenirajo pri vladi za pomoć, če več ne, da

namoči v vozkih odprtinaj. Voda je vroća, smrdliva; a njegov gustuš ne čuti, ne presoja, žeja vse pozabi.

Za dnes nega več. Lakota ga še mantra, žeja ne potolažena; a zadosta mora že biti, ar ne več.

Jutri pa bo že znova klōnkao tam notri poslanec smrti od lakote. Po tri dnevnom boji, zmantranji, gladuivanji ka naj čaka od svoje moći? Gde njemi odpove, v šterem hipi?

Legao je na trdi kamen. Medlovno je gledao nacefrane oblake: ali ne bo z njih dežja. Ne bi marao, če tudi bi znova bio premoćen, a vūsta bi odpro i živiao kapajoče hladilne kaplice, štere ti nad morjom bole obilno kaplejo. Mantrajoča žeja bi preminola i on bi za en den nazaj dobo moć. Ar tak že niti kimati nemre, da bi ga zapazili, če bi že se zablōdila kakša ribiška ladja.

Če bo po noći hodila ti, te itak zaman. Nikaj nima, da bi mogeo naložiti ogen, da bi na sebe obrno pazlivost mornarov.

Tak se vidi, da je morje samo njega ohranilo. Da njemi podugša življenje.

Gda je sunce zatonilo, se njemi je sen spūsto na oči. Globoko je zaspao.

Spao je, dokeč se prvi sunćni žarki neso skopali v brezkonćnom morji. Voda je bila mirna, gladka. Komaj-komaj je malo zaplūskno mali kvog na vōstojećih kamnih. Tudi tistoga ne veter zgibao, nego se je mogoće kakša vekša riba ali školka zgenola v bližini brega.

Mogoće bi našeo tudi par užitnih školj. V morji živejo tudi ostrige, štere s tak velkov slastjov živjajo gospodski ljudje, jih tak dobro

plaćajo, kak najfinejši sad. Njim so nekaj posebnoga, njemi pa zdaj lahko življenje rešijo.

Samo par hišic je ležalo na robu vode. Telo školke je falilo iz njih. Pojo, izpio ga je rak ali polip. Prazno lūpino je morje vōvrglo.

Utrūjeno je obraćao svoje oči okoli.

Še ednok je kūšno Marijino svetinjico.

Edini spomin od dome.

Sirota Trezika!

Ali moli zdaj za njega? Zday, zday naj moli; ar bo za par vūr morao dopustiti svojo dušu.

Mogoće bo srećnejša, če se reši iz preganjanoga, zmantranoga, vōvrženoga spotretoga tela. Ti že nema mesta.

Njegōve vūstnice se već niti na molitev na genejo.

Oslabljen duša tak odleti v vesolnost, kak leti ribiška ftica tam nad vodov.

Eden mali trak, potom mala pikica, zatem pa već nikaj, nikaj.

A ta mala pikica se ne menša. Niti ne visi v zraki. Kak dabi se gibale, vekšala, bliže prihajala. Vekša mora biti, kak ribiška ftica. Tista se ne bi videla tak velka iz takše daljave.

Jadro.

Istinsko, jadro jo. Jadro ribiške ladje.

Znova napne moć. Gor se zavleće. Kaput sleće, izbavši vso moć, zamaha z njim ober glave.

Kak on vidi ladjico, tak morajo tisti, ki sedijo v njoj, tudi njega videti.

Utrūjeno spūsti roko dol. O jai, tak slab je, da nemre prestati. Mogoće niti edno vūro ne, če ne pride rešiteo.

Ladjica se bliža.

(Dale.)

se dača briše. — Naš g. poslanec Klekl so vložilo v to zadevi prošnjo na poledelskoga ministra. Odgovor objavimo, kda pride.

Dragoča je ešče izda jako velka po naših gostilnaj. Čudno pa je to, ka so cene jestvinam i tudi pijačam v Lendavi i v Soboti nižje kak po vesnicaj. V Beltincih v ednoj gostilni dajo „pörkölt“, v šterom nega 10 dek mesa po 10 Din! Tak je tudi indri. Kmet se toži, ka falo oda živino, meso je v mesnicaj tudi zgubilo cene; z ednov rečjov, vse je v cenaj nazadūvalo. Kak je te mogoče, ka so jestvine po večkih gostilnaj itak tak drage? Pravijo, ka zato, ar tam nišče ne kontrolira. Če je to vzrok, prosimo oblasti, da si malo od bliže pogledajo cene v večkih gostilnaj. Priporočamo red i čistost! — Prizadeti vesničar.

Hotiza. Prinas se je oglaso poslanec demokratske stranke dr. Pivko i je držao svoj shod. V gostilni je na svetek zadvečara bilo nekaj ljudi, šterim je g. poslanec razlagao svojo politiko, ki je meo od štirih oseb stoječe spremstvo. Naši možaki so njemi etak pravili: „Pri nas lahko guči što šte i ka šte, mi ga poslušamo, a mislimo pa svoje.“ Ali trbe ešče vekše polomije, kak je doživo g. poslanec Pivko na Hotizi.

Križevci. V nedeljo, 6-ga. je samostojni demokratski poslanec Dr. Pivko shod držo v Križevcih. Sprejeo i pozdravo ga je naš „vrli“ domači vučiteo g. Dšuban Jožef. Znamo dobro, zakaj ravno on. Ljudi je preveč malo bilo, okoli 70, ali med temi je do 30 gaslčvov bilo, a na zadnje je niti polovica ne ostala. Pa preveč dobro vreme si je zebrao g. poslanec za shod, pa božoj sližbi, misto je da bode vse ljudstvo ta šlo njega poslušat, ali ne so bili želni njegovij reči. Se zna po starom recepti od drugoga ne trno znao govoriti, kak ka je krščansko stranko blato i svojo stranko hvalo, štera je prej razširjena v celoj državi, ne kak klerikalci. Njegov govor je veselje napravo jedino našoj domačoj vučiteljici i vučitelji. Dosta takšega uspeha želemo samostojnoj demokratskoj stranki, kak ga je mela v nedeljo v Križevcih.

Misijonska pobožnost za dečke i po njej akademija v Črensovcih sept. 8., se je kak najlepše posrečila. Obširno homo od nje pri ednoj priliki poročali, če ne v Novinah pa v M. Listi.

Kovačkoga detiča, ki potrebuje, naj da glas Pozvek Antoni v Vidonce hš. 28. p. G. Lendava. Dečko je zdaj prišo od vojakov i potrebuje delo.

Kobilje. Dozidali, posvetili smo našo cerkev na č. Sv. Martini. Veselo smo prinesli velike dare. Za oltar smo dali: (Sv. Martin je na njem s Sv. Antonom i sv. Rokom), 50 jezero Din, za predganico 11 jezero Din, za zvon pa 11.400 Din. — Bog nam že plača naše trude, drugo pa ne želemo.

Pazite, ki mate gorice! Vsaki, ki pridela vino, je dužen, da to prijavi v 10 dneh od dneva, gda je sprešao vino, pristojnomi oddelki finančne kontrole. Nadate je dužen vsaki, ki oda vino, prijaviti financam, kelko vina je odao, prle, kak je prek da kupci. Na vsakšo takšo prijavo dobi tisti, ki je odao vino, če je šče ne zatrosarinjeno kontrolni list, če je pa že zatrosarinjeno pa svobodnico. Kontrolni list ali svobodnico more tisti, ki je vino odao, prekdati z vinom vred kupci. Te pa more v 24. vörah prijaviti svojemi pristojnomi oddelki finančne kontrole i njemi ta dati kontrolni list ali svobodnico. Što ne prijavi pridelanoga vina, se kaznuje z 1000 Din; küpec pa, če ne prijavi küplenoga vina v 24 vörah, s 5 kratnov sumov redne trošarine. Na lugaši doma pridelanoga vina ne trbe prijaviti.

Država.

Ne dajmo svoje katoličanstvo pod centralistički Belgrad! Pod tem naslovom so objavile „Seljačke novine“ dugi članek, kde ostro zavračajo Radičovo politiko, šteri je žrtvūvao hrvatsko samostojnost Belgradi i ešče oblūbla Pašiči, ka hrvatski narod popravoslavi. Zagreb — pravi list — je kulturno, politično i tudi versko središče Horvatov, zato katoličanski Hrvati nikak nemrejo trpeti, ka šče Belgrad Srijem spraviti pod belgrajškoga pūšpeka i tak pomali trgati falat za falatom od Hrvatske. Za vse te nove vdarce, šteri se delijo Hrvatom, so krivi radičovci. — Ka je tudi istina.

Pastirček je rešo vlak. Na železniškoj progi Bos. Brod-Sarajevo je ležala velka bukev, štero je podro viher. To je opazo mali pastirček, šteri je čakao vlak, ga stavo i opozoro strojevodjo. Če se to ne bi zgodilo, bi se vlak gotovo prevrgeo v reko Bosno. Pastirček je dobo 100 Din nagrade.

V južnoj Srbiji so pogosto velki ognji, šteri vničijo cele vesi. Tak je popunoma zgorela ves Ivičani. V Nevicani je zgorelo 90 hš. Škode je več milijonov.

V Maribori so se 7. i 8. septembra vršili „delavski dnevi“ Te dneve je mariborsko delavstvo manifestiralo za vsestranske svoje pravice. Med mnogimi govorniki je govorio tudi g. dr. Korošec. Udeležba je bila jako velka, ka je kazalo, da se slovensko delavstvo popunoma zaveda svoje stanovske časti, za štera se že tak dugo bori.

V. ljubljanski velesjem. Od 30. augusta do 8. septembra je bio v Ljubljani peti velesjem, šteri presegao v številu razstavljalcev i po obsežnosti prvejše. Razstavilo je 653 tvrdk i to: iz Slovenije 442, iz Hrvatske 54, iz Srbije 14; inozemstvo je bilo zastopano sledeče: Austrija 21 tvrdk, Čehoslovaška 37, Francija 6, Italija 23, Nemčija 30, Rusija 1, Švica 5, Amerika 13, Anglija 7. Senje je odpro minister za trgovino, šteri je pri toj priliki meo govor i omeno Slovenijo, ki ima močno razvito trgovino i industrijo, pa je oblūbo, da bo delao na to, ka se tevi dve panogi narōdnoga gospodarstva ešče bole razvijeta. Velesjem v Ljubljani je jako dobro izpadno i pokazao, ka premore naša mala, a delavna Slovenija.

Profesorski kongres. V Belgradi se je vršio mednarodni profesorski kongres. Tak je bila odlikovana naša država, ka so se v njenoj prestolici sbrali delegati profesorskih društēv s celoga sveta.

Svet.

V Italiji je nekša kmetica porodila sina, šteri je vagao včas po rojstvu 10 kil. Mati i sinček sta oba zdraviva. To je že osemnajsto dete te matere.

Na Madžarskom so začnoli boj proti dragoči. Vlada se je pogodila z gostilničari, da dajo vsi vednaki obed za 15 jezero kron i vednako krūj kg. 5200 kron. Dozdaj je koštao krūj kg. 6800 kron.

Nesreča zrakoplova. V noči od 3. na 4. september se je ponesrečo veliki amerikanski zrakoplov Shenanoah. Zrakoplov je v višini 1000 m prišo v viher, šteri ga je vrgeo s te velke višine na zemlo, gde se je razbio. V zrakoplovi je bilo 42 ljudi. Med njimi jih je mnogo pobitih na smrt, drugi pa so spravleni kak ranjenci v špitao.

Najveksi nebotičnik. Skoz celih 20 let je bio najvišji nebotičnik v Newyorki palača Woohvorth, 236 metrov visika, s 55 štoki. Zdaj bodo zidali nebotičnik s 63 štoki. Stroški so preračunani na 12 milijon dolarov.

Domača politika.

Strankarsko gibanje. V Belgradi se je vršio kongres srbske zemljoradniške stranka. V toj stranki srbskih kmetov sta bile dve politični struji; edna je zastopala misel samokmečke politike, druga pa je bole gospodska. Na tom kongresi se je tudi razčistilo razmerje do radičovcov. Edni so bili zato, da se stranka združi z Radičovov. Večina je bila proti združitvi i obsoja Radičovo politiko. Tak nega guča v združitvi tevi dve stranki. — Radičovci bi radi vidili, da bi se jim zemljoradniki pridružili, da bi tak Radič prišo do srbskih kmetov, zdaj pa, ka so ta vūpanja spadnola v vodo, Stjepan Radič strahovito napada srbsko kmetsko stranko. Zavolo toga je prišo v najbolje neprijeten položaj slovenski „kmetijac“ Pucelj, šteri bi rad bio pri zemljoradnikaj, a prle je pristopō še Radiči. — Radičali i radičovci se ščejo združiti v edno stranko, kak pišejo razne novine. To je neverjetno, ar sta dva vojskovōdja Radič i Pašič, ki bi oba radiva vladala v stranki. — **Hrvatske opozicionalne stranke** se pogajajo, ka bi stopile vkup i bi tak tvorile edno močno hrvatsko stranko, štera bi se borila proti RR. vladi i za revizijo ustave. — **Pribičević** je na agitaciji po Dalmaciji. Novine ne poročajo, da na njegova zborovanja pride do 20 ljudi, tak je stranka samostojnih demokratov obsojena na smrt, ar sta njeno politiko zavozila Pribičević i Žerjav.

Politični položaj. Zadnje dneve je v Belgradi že bole živo politično življenje ar prihajajo v prestolnico ministri. V kratkom se pričakuje ministrska seja. Med radikali i radičovci je razmerje nikak ne prijateljsko. Radičovci bi radi, ka bi dobili v roke popunoma upravo v Sloveniji, Hrvatskoj, v Dalmaciji, a radikali pa neščejo pūstiti; vse šerom držijo svoje uradnike ali pa samostojne demokrate (kak v Sloveniji op. p.) Radičovci nikaj nemrejo dosegoti, samo bogati morajo radikale, zato so njihovi poslanci nezadovoljni z ministri i že se guči, ka v jeseni pridejo od radičovcov drugi ministri. To neprijateljsko razmerje v RR. vladi i pa gibanje drugih strank se tolmači, ka v jeseni pride v našoj politiki do sprememb.

Trgovska pogodba je podpisana med našov državov i Austrijov.

Ar smo bratje?! — V srbskom listi „Dnevnik“ je izišeo članek „Posrbljavajmo našo zemlo čem prle i čem odločnejše“. Ar je jako značilen, ponatisnemo nešterne odlomke. Pisao ga je Krsta Cicvarič. Med drugim pravi: „Ta država dnes stoji na Srbaj i to mogoče vsigdar tak ostane... Mi moramo postaviti sebi kak glavno nalogo, da to državo napravimo za Srbijo i zavolo toga moramo na vse mogoče načine pomagati krepčanje srbskoga elementa v našoj državi... Zemlo v Hrvatskoj na nikši način ne davati Hrvatom nego samo pravoslavnim t. j. Srbom i tistim šteri se imajo za Bolgare (šteri bodo v Hrvatskoj pravi Srbi)... Ka se tiče Bosne i Hrvatske, tam trbe odločno pritiskati i katoličance i muslimane, tam trbe Srbom davati najvekšo moč gde šteč se more, zemlo trbe odvzeti od katoličancov i muslimanov i davati samo Srbom... V prijateljstvu s strankov, štere ljudje tak pišejo, se nahaja tudi Radič s svojov „mirotvornov“ strankov. V zvezi z Radičom pa slovenski gospodje Prepeluh, Pucelj i tudi naš — g. Hartner, če ne zapūsto prijatelja Pucla. To v premislek, da ne bomo vervali imenūvanim gospodom, gda bodo pravili, da so dobrotniki hrvatskoga i slovenskoga naroda.

Svetovna politika.

Balkan. Med državami Balkanskoga polotoka je gibanje, da bi sklenile med seov varnostno pogodbo, da bi se tak preprečila vsakša bojna. To bi pa naj bio tudi eden blok proti bolševiškoj Rusiji.

V Ženevi trpi zborūvanje zveze narodov. Na zborūvanji so zvūnešnji ministri iz 12 držav. Med drugim bi držao velki govor naš zvūnešnji minister v imeni male antante. To zborūvanje bo velkoga pomena za nadalno svetsko politiko.

Austrija. Tū je vsikdar vekše i vekše gibanje za združitev z Nemčijov. Zadnji čas se vršijo velka zborūvanja, kde ljudje manifestirajo za združitev.

Na Angleškom so začnoli štrajkati mornarje. Štrajk so začnoli komunisti.

IGNAC GERENČER, gostilničar v Törnišči bo odayao 27. septembra letos ob 2. vōri popodnevi v gostilni poleg cerkvi

na javnoj licitaciji

več vrst gostilniške opreme i pohištva, 2 stola za točenje (söntés) šteleže s pulti i eden aparat za točenje piva s celov opremov.

Iz proste roke se kdašteč oda.

Gospodarstvo.

Odaja sada.

Letošnja sadna letina v našoj državi je ne posebno dobra. Kraji, kde so obrodile jablani lanskoo leto, najbolje, so letos skoro prazni, da pridelek nede niti za domače potrebe. Tudi iz ostalih držav, kde je sadjareja najlepše razvita, čujemo, ka je sadna letina slaba. Mi smo tak te najbližji državam na jugu, štere potrebujejo zlasti jaboka. Spitavanje je že zdaj veliko po našem sadi. Neprimišeno je zato podcenjevati pridelek sada, ki nam s pravilnim ravnanjom prinese lahko lepe peneze. Po krajaj opažam, kak nesmišljeno trosijo ešče nezrel sad za jabolčnico, drugi pa odajo na metercente jabok trgovcom za prav nizko ceno. Takše ravnanje pride od toga, ka kmetovalci ne cenijo zadosta svojih pridelkov pa tudi, ar ne znajo pravilno spraviti sada. Nešterni kmetovalci mislijo, da je vporaba sada samo za napravo malo vredne pijače i za deco. V nemških krajih pridelčijejo veliko več sada, kak pri nas pa ešče itak uvažajo (notri vozijo) od nas jaboka. Tū se vidi, kak znajo ceniti sad indri, kak ga predelajo v kecmec ali lekvar i razna druga jedila. Tudi sūšije jaboka v velikih količinaj, na vse mogoče načine ga pripravijo, da le donese lepših koristi. Tudi pri nas trbe gledati, da bo ta panoga kmetijstva bolše spravljena v peneze, kak dozda.

Na proletoje, kda je najvekše spltavanje po jabokaj, nema kmet niti jabok, niti jabočnice. Na trgi se pojavi te menje vredna taljanska pomaranža. V Maribori se lahko prepričamo v tom časi, kak draga so jaboka, kelko trgovcov je išče posebno iz Austrije, pri nas jih pa že zdavna nega. Navadno se izvozijo jaboka včas na jesen za prav nizko ceno prekūpcom v nemške kraje. Tak napr. lanskoga leta sam vido na stotine voz iz Goričkoga, ki so pripelali v Radence ali v Radgono postavljena jaboke po po 6 K za kg. Ne prenačimo se to leto, štero nam obeče lepše cene. Ne dajte se izkoriščati kmetovalci od kakšihšteč mašetarov. Zakaj bi tudi kmet ne dobo za svoj trūd plačila, ki njemi ide. Če ne nūdijo trgovci primernih cen, bo trbelo sad posebno zimske vrste hraniti i odao se bo, kak najbolše sledkar.

Travniki.

Slabi travniki so v sramoto gospodari, v škodo živini. Menje travnikov ino teh boljših!

Dober je travnik, čí je gosta trava. Ništerni gospodar se čemeri, čí njemi po travniki hodijo v jesen ali v zimi. Pa bi je ešče mogo zvati. Ali ne vzemete na pamet, da na potaj je naj gostejše trava? Jesenska paša dosta pomaga. Na slabih travnikah bi mogli ešče v leti pasti, da bi se trava v gostila. Ali ne vzemete v pamet, da na pašnikah je trava gosta?

Bradinje (mah) se naseli najraj na slabe travnike, med redko travo. Bradinje prepravimo z gnojenjem, z prašenjem v jeseni s kajnitom ali pa s kompostom zemlje, pepela ino vapna. Čí na močvirnate travnike navoziš droben pesek, bo to za nje najfalejši i najbolši gnoj. Bradinje krepko prebrantati, kompost raztrošiti i krepko povaljati. S samim brananjem se bradinje ne vniči, čí je slabo brananje, te tak nikaj ne pomaga, čí je pa močno, s bradinjom vred i travo voposkubemo, tem več golih mest nastane, kde de bradinje ešče bolje veselo raslo. Vapna ne ga na naših travnikah, zato je boljše prašiti s Tomažovov žlindrov, kak s superfosfatom. Vsa gnojila se davejo travnikom v pozvoj jeseni ali tekom zime.

Sejanje semena med obstoječo travo je zamansko delo. Slab travnik je najbolše preorati.

Ništerni gospodar se toži, da njemi na travniki lagoza trava raste. Je li si je že šteri zmislo, da bi škodljivo travo izkopo?

MALI OGLASI.

Sreča Vas išče! Preskrbite si srečke!
Efektna loterija
NARODNO KULTURNEGA DRUŠTVA
MALA NEDELJA.

300 dobitkov v vrednosti Din. 15.550.

Srečka stane samo Din 5. Žrebanje nepreklicno 15. novembra 1925. Kupujte in naročite srečke takoj pri Narodno kulturnem društvu Mala Nedelja.

POSESTVO K ODAJI!

V Berkovcih, fara Sv. Jüri ob Ščavnici obstoječe iz zidane hiše, z opekov pokrita, 5 sob, gospodarsko/poslopje, 14 oralov zemlišča, travnikov i loga. Što šče kupiti naj se oglasi pri Franci Kovačič v Logarovci pri Križevcih. Cena po dogovoru!

Oda se v Sebeborcih

iz 70 plügov obstoječe verstvo Gergelya Luthar; polovico toga je log (jesen i hrast), šteri se že lahko dolseka, druga polovica so njive, senožati, gorice i sadovnjak, stanovanjska hiša sestojeca iz 4 sob, predsobe, kühinje i pivnice, novo zidano stanovanje za držino, štale, granar, preša i hlevi, veliko gümlo, gospodarsko dvorišče, grede.

Oda se vse vküp ali tüdi po parcelah. Natančneje se zvedi pri g. JOŽEFI TOPLAK v Petanjski Slatini.

Eladó Sebeborcén

a Luthár Gergely féle 70 holdas gazdaság, melynek fele vágható erdő (fenyő és tölgy), fele szántó, kaszáló, szőlő és gyümölcsös, lakóház 4 szoba, előszoba, konyha és pincével, ujjonnan épített cseléd-lakás, istállók, magtár, óllakkal, nagy palta, gazdasági udvar és konyhakerttel egészben vagy parcellázva is.

Bővebb megtudható TOPLAK JÓZSEFNÉL Petanjska Slatinán.

Zavolo oditve iz Prekmurja več fele nagrobnih spomenikov i štiri potna križna dreva

se po jako fal cení odajo v Murški Soboti pri gosp. MOČNIKI.

40 Pristopite

k novoustanovlenoj „MLINSKOJ ZADRUŽI“ na Razkriži.

Priglasite se lahko vsakši den.

Delež je 1000 dinarov, šteri se lahko plačuje tüdi na rate.

„MLINSKA ZADRUGA“

(bivši Kumparičev mlin) Razkriž.

Firma bratje Kleinoscheg v ZBIGORCIH

pošta in železniška postaja G. Radgona ima iz svojih goríc Lotmerskoga i Gornjeradgonskega okraja vekšo množino prvovrstnoga sortiranoga

56 vina

po zmernih cenah na oddajo.

Osobito pridejo v poštev: Burgundec iz Janževega vrha, Silvanec iz Črešnjeve i drobní rizling iz Železnih vrat. Kupci se naj zglašijo pri upravitelji toga imanja: LEON TILLIE, Zbigorci pošta Gornja Radgona.

Išče se za menšje gospodarstvo zvün varaša starejša kmečka ženska za

küharico.

VOGT EMIL, lastnik petanske slatine, p. Slatina Radenci, Slov.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDŐSY BARNABÁS, trgovci z papirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Podpirajte Novine!

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago III:

je najbolše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvi 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga ešče duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društvo 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tüdi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vöri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so ešče naj ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1925:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Mihal Grüškovnjak, tajnik Štefan Hozjan, podtajnik Martin Horvat, blagajnik Štefan Jakšič, pazi-
teo betežnih Mihal Gjörök, nadzorni predsednik Štefan Gjura, računo-voditela Štefan Ritlop i Naci Markoja, pazi-
teo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

UNIV. DOCENT IN PRIMARIJ

Dr. IVAN MATKO

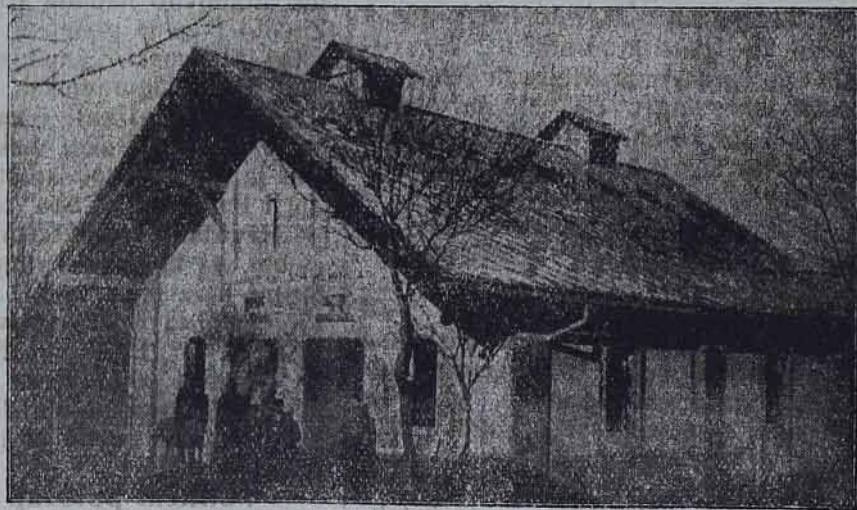
NAZNANJA, DA IZVRŠUJE PRESVETLJAVO, SLIKANJE IN ZDRAVLJENJE Z REENTGENOVIMI ŽARKI (HELIOPAN APARAT) OB OBIČAJNIH ORDINACIJSKIH URAH.

TELEFON 357.

MARIBOR

SLOVENSKA UL. 4.

Izvozna klavnica
JOŽEFA BENKO
Mur. Sobota v Križevcih
Prekmurje.

Gospodarska poslopja
so krita s salonitom.

Samo s SALONITOM pokrivajte hiše, ker je salonit sedaj najboljše pokrivalo! Je lahek, trpežen, kljubuje z vsakim veharom, negorljiv, nikoli ni potreben, poprave in je vsled tega tüdi najcenejši. Večletno jamčenje! Skladišče: ČEH & GASPAR, mešana trgovina in s stavbenom materijalom Murska Sobota. Ravnotam se dobivajo tüdi potrebna pojasnila.

Obrtna Banka d. d. v Ljutomeru.

Ovlaščeni zavod za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja, daje kredite po najugodnejših pogojih ter izvršuje vse bančne posle najkulantneje.